

fe mig nødsaget til at stemme mod Loven, baade som den foreligger, og som den vil komme til at foreligge ved Vedtagelsen af Vædringsforslagene, vil jeg dog gjerne bidrage Mit til at gjøre Lovforslaget saa godt som muligt. Jeg tror, at de 6 første Vædringsforslag ville være en Forbedring af Lovforslaget, hvorimod jeg har endel Tvivl med Hensyn til den nye Paragraf, der er foreslaaet efter § 16. Naar man ser hen til Lovforslagets § 1, som er uforandret fra Regjeringsforslaget, og ifølge hvilken alt Ol vil blive Gjenstand for Beskatning, saavel det Ol, der bliver brygget til Salg, som det, der brygges ved Hjemmebrygning — thi der er ingen Undtagelse med Hensyn til det sidste — da forekommer det mig naturligt, at hvis dette Forslag bliver ophøiet til Lov i den Form, det nu har, vil Landet blive overbømmet med Politiofficerer, som ville gjennemgaa ethvert Hjem, om der mulig findes Ol med det Vægtprocentindhold af Alkohol, som her er angivet, og jeg har den Formening, at der i mangt et Hjem til sine Tider af Aaret vil findes saadant Ol. Derfor det nu viser sig at være Tilfældet, forekommer det mig, at denne Bestemmelse i den foreslaaede nye Paragraf kan være meget farlig, idet de Mulkbeløb, der her ere foreslaaede, og som for en stor Del tilfalde dels Angiveren og dels Toldbestyrrelsen, kunne indeholde en stor Fristelse for Toldbestyrrelsen, som ialtsald midlertidig ansætter Mulkens Størrelse, til at sætte den høit i Tilfælde, hvor det maa siges, at Vedkommende, om han end ikke er uden Skyld, dog er uden Bewidsthed om, at han har skattepligtigt Ol i sin Børge. Dette forekommer mig at være i den Grad uheldigt, at jeg meget maa fraraade at stemme for dette Vædringsforslag. Efterat jeg havde gjort opmærksom paa det Uheldige i Lovforslagets § 1, og den ærede Ordfører henregne den Slags Ting til Smaating, som vilde blive rettede ved 3die Behandling — en Bemærkning, som jeg antog hidrørte fra, at han var enig med mig i, at det var uheldigt og burde og skulde være rettet — og efterat jeg fremdeles dertil bemærkede, at det for mig ikke var Smaating, men en Hovedsag, undrer det mig, at den nævnte Retteelse dog ikke er foretagen. Jeg maa saaledes opfatte det, som om Udvalget vil indsmugle en Bestemmelse, hvorved alt Ol skal gjøres til Gjenstand for Skat, og det vilde jeg anse for en Ulykke. Det er en Realitetsgrund til for mig til at stemme imod Lovforslaget. Selv om jeg ikke havde haft den Grund i nærværende Tilfælde, vilde jeg dog have stemt mod Lovforslaget, netop fordi den høitærede Finantsminister har gjort dette

Forslags Vedtagelse afhængig af, hvorvidt vi overhovedet skulde kunne reformere Toldloven. Det er mine Grunde, og jeg haaber, det høie Thing vil tage disse Grunde til Følge ved at stemme baade mod Vædringsforslag under Nr. 7 og imod selve Loven.

Formanden: Det ærede Medlem kom til at sige, at han mente, at Udvalget havde villet indsmugle Noget, og tilmed noget meget Bæsentligt, i Lovforslaget. Det har ganske vist ikke været hans Mening deri at ville lægge Noget, der kunde være fornærmeligt for Udvalget. Jeg forbigaar det derfor.

Finantsministeren (Strup): Jeg tror, at det ærede Medlems Frygt for, at Hjemmebrygning til eget Brug skulde blive forulempet ved Loven, saaledes som den vil blive udformet ved Vedtagelsen af disse Vædringsforslag, er ugrundet. For det Første er det vist meget sjeldent, at der hjemmebrygges Ol af den Bestaffenhed, som § 1 angiver, til eget Brug; men selv om det sker, at man endnu hiit og her enkeltvis bruger at brygge stærkt Ol, Martzmaanedes-Ol, som jeg ikke tør benegte kan naae den Styrkegrad, § 1 angiver, tror det ærede Medlem da virkelig, at man fra Kontrollens Side nogenstunde vil beskæftige sig med disse Tilfælde? Jeg tror det ikke. Og selv om saa var, maa jeg henvise til Bestemmelsen i § 3, 2det Stykke, hvor det jo udtrykkelig siges, at Skattepligten først indtræder, naar Ollet udføres af Bryggeriet. Jeg ser ikke rettere, end at det derigjennem er fuldstændig frit at fortære det skattepligtige Ol i selve Bryggeriet, selvfølgelig ogsaa det hjemmebryggede. Derfor man udtrykkelig havde udtalt i § 1, at Hjemmebrygning i ethvert Tilfælde var udenfor Lovens Bestemmelser om Beskatning, vilde det efter min Mening meget have svækket Kontrollen med det skattepligtige Ol, thi der vilde da paaliggende Bevis for, ikke blot at Ol af denne Bestaffenhed var brygget, men ogsaa, at det var solgt. Derfor altsaa Kontrollen attrapperede en Bryggerivirksomhed, der ikke havde anmeldt sin Skattepligt, vilde det ikke være tilstrækkeligt, men Kontrollen maatte endvidere kunne bevise, at der var solgt af dette Ol. Dertil kommer, at jeg ser ikke rettere, end at man vilde kunne benytte en saadan udtrykkelig Bestemmelse om, at Brygning til eget Brug er absolut fri, til at brygge skattepligtigt Ol i Fællesbryggerier og derved indbringe sig Skatten. Det forekommer mig altsaa, at der vilde være væsentlige Ulemper ved i Loven at optage en saadan udtrykkelig Bestemmelse, som jeg ialtsald forstod, at det ærede Medlem ønskede, medens jeg i Virkeligheden